

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 1. 2026, č. j. 3 A 154/2025-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel dne 16. 1. 2026 kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“), kterou brojí proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým tento soud výrokem I. zamítl žalobcovu žádost o osvobození od soudních poplatků a výrokem II. vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci uvedeného usnesení. Městský soud stěžovateli určil takto krátkou lhůtu k zaplacení soudního poplatku, neboť už byl jednou k zaplacení soudního poplatku vyzván.

[2] Stěžovatel kasační stížností brojí proti výroku II. napadeného usnesení (tj. proti výzvě k zaplacení soudního poplatku), kterým mu byla stanovena lhůta k zaplacení soudního poplatku. Tu stěžovatel považuje za nespravedlivě krátkou a namítá, že v takto krátké lhůtě nebyl schopen soudní poplatek uhradit. Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně uvedl, že jí napadá pouze lhůta k zaplacení soudního poplatku, nikoliv povinnost soudní poplatek zaplatit, a domnívá se, že je kasační stížnost přípustná, směřuje-li právě proti lhůtě k zaplacení soudního poplatku.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda jde o přípustnou kasační stížnosti. Případy, kde je kasační stížnost nepřípustná vymezuje § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Pro posouzení této kasační stížnosti je klíčový odst. 3 písm. b) a d) tohoto ustanovení, podle kterého je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení a kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek.

[4] Stěžovatel svou kasační stížnost považuje za přípustnou, neboť nemá informaci, že by se Nejvyšší správní soud k nastíněné otázce vyjádřil. S tímto názorem se však Nejvyšší správní soud neztotožňuje, naopak se přípustností kasační stížnosti směřující proti výzvě k zaplacení soudního poplatku opakovaně zabýval. Již ve svém usnesení ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005-47, č. 973/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[u]snesení krajského soudu, kterým byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku, je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]; kasační stížnost proti němu je nepřipustná“. Na těchto závěrech Nejvyšší správní soud setrval doposud, viz rozsudek ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, či ze dne 12. 6. 2025, č. j. 4 As 79/2025-28. V rámci usnesení, kterým krajský (městský) soud vyzývá k zaplacení soudního poplatku, rovněž tento soud určí lhůtu pro jeho zaplacení [viz § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Nejvyšší správní soud rovněž zdůrazňuje, že stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek vzniká již podáním žaloby samotné, a to podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích. Výzva k zaplacení soudního poplatku je pouze konstatováním zákonné povinnosti stěžovatele (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 2/2008-47).

[5] Rozhodnutí, jímž byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku, Nejvyšší správní soud v souladu se svou konstantní judikaturou považuje za rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení, jehož součástí je právě i lhůta, kterou stěžovatel napadá. Proti takovému rozhodnutí je však kasační stížnost podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřipustná, ani proti délce lhůty k zaplacení soudního poplatku proto stěžovatel nemůže nyní podanou kasační stížností úspěšně brojit. Stěžovateli však zůstává zachována možnost podat kasační stížnost proti následnému rozhodnutí o zastavení řízení v důsledku nezaplacení soudního poplatku v určené lhůtě. V případné kasační stížnosti proti takovému rozhodnutí stěžovatel může uplatnit námitky týkající se nepřiměřené délky lhůty k zaplacení soudního poplatku.

[6] Nejvyšší správní soud nad rámec výše uvedeného uvádí, že v souladu s právní úpravou účinnou od 1. 1. 2026 (po nabytí účinnosti zákona č. 314/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony) je kasační stížnost podle § 104 odst. 3 písm. d) s. ř. s. nepřipustná rovněž proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek. Stěžovatel by proto nemohl uspět ani s kasační stížností směřující proti výroku I. napadeného usnesení.

[7] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že je kasační stížnost nepřipustná a podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. ji odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 2. února 2026

pokračování

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu